

ELEMENTI I KRITERIJI VREDNOVANJA ZA STRANE JEZIKE

105/96 sati godišnje

KOMUNIKACIJSKA KOMPETENCIJA

Razvojem komunikacijske kompetencije potiče se socijalizacija i cjelokupan razvoj svestrane stvaralačke ličnosti učenika. Stjecanjem navedene kompetencije kod učenika se potiče razvoj metajezičnih i metakognitivnih sposobnosti, intelektualna znatiželja, kreativnost i interes za učenjem jezika. U okviru domene Komunikacijska jezična kompetencija razvijaju se recepcija, produkcija i interakcija s pomoću djelatnosti **slušanja s razumijevanjem, čitanja s razumijevanjem, govorenja, pisanja i jezičnog posredovanja** na engleskome jeziku.

Tekst podrazumijeva sve proizvode jezične upotrebe - govorni, pisani, vizualni ili multimodalni. Multimodalni tekstovi kombiniraju jezik s drugim sustavima komuniciranja kao što su tiskani ili digitalni tekst, vizualna pomagala te zvučna ili govorna riječ.

1. ELEMENTI VREDNOVANJA:

slušanje s razumijevanjem
čitanje s razumijevanjem
govorenje
pisanje
jezično posredovanje (u 3. i 4. razredu)

SLUŠANJE S RAZUMIJEVANJEM – SASTAVNICE VREDNOVANJA

- Globalno razumijevanje (tema, glavna misao, glavna poruka), selektivno razumijevanje (specifične informacije) i detaljno razumijevanje slušnog materijala (uz povezivanje, razlikovanje i zapisivanje leksičkih jedinica)
- Iskazivanje razumijevanja odslušanoga teksta odgovaranjem na pitanja uz primjenu odgovarajućih gramatičkih, sintaktičkih i pravopisnih pravila
- Razumijevanje odnosa među informacijama (uzrok i posljedica, redoslijed događaja, usporedba)
- Razumijevanje značenja riječi, izraza i informacija na temelju konteksta
- Zaključivanje na temelju slušanoga sadržaja
- Zaključivanje o informacijama i značenjima koja nisu izravno navedena u slušnom tekstu
- Pisano i usmeno definiranje riječi, izraza, rečenica i poruka odslušanih na stranome jeziku
- Razumijevanje stavova, osjećaja, namjera i svrhe govornika ili sudionika u slušnom tekstu
- Povezivanje slušanoga sadržaja s vlastitim iskustvom, znanjem ili drugim informacijama
- Razumijevanje značenja slušno prezentiranih leksičkih jedinica
- Iskazivanje na hrvatskom jeziku razumijevanja značenja leksičkih jedinica slušno prezentiranih na stranom jeziku
- Razumijevanje uputa i njihovo izvršavanje

ČITANJE S RAZUMIJEVANJEM – SASTAVNICE VREDNOVANJA

- Globalno razumijevanje (tema, glavna misao, glavna poruka), selektivno razumijevanje (specifične informacije) i detaljno razumijevanje pisanog materijala (uz povezivanje, razlikovanje i zapisivanje leksičkih jedinica)
- Iskazivanje razumijevanja sadržaja pročitanaog teksta odgovaranjem na pitanja uz primjereno gramatičko, sintaktičko i pravopisno oblikovanje odgovora
- Razumijevanje i povezivanje ključnih i specifičnih informacija iz različitih dijelova teksta
- Razumijevanje odnosa među informacijama u tekstu (uzrok i posljedica, slijed događaja, usporedba)
- Razumijevanje značenja riječi, izraza i informacija na temelju konteksta
- Zaključivanje na temelju pročitanaog teksta
- Zaključivanje o informacijama i značenjima koja nisu izravno navedena u tekstu
- Pisano i usmeno definiranje riječi, izraza, rečenica i poruka napisanih na stranome jeziku
- Razumijevanje stavova, osjećaja, namjera i svrhe autora ili sudionika u tekstu
- Povezivanje sadržaja pročitanaog teksta s poznatim informacijama, vlastitim iskustvom i drugim relevantnim sadržajima
- Iskazivanje na hrvatskom jeziku razumijevanja značenja leksičkih jedinica napisanih na stranome jeziku
- Razumijevanje uputa i njihovo izvršavanje

GOVORENJE – SASTAVNICE VREDNOVANJA

- Razumljivost usmenoga iskaza te primjerenost izgovora, naglaska, ritma i intonacije. Tečnost, povezanost i jasnoća usmenoga iskaza pri opisivanju, prepričavanju, uspoređivanju i iznošenju informacija, stavova i mišljenja
- Sudjelovanje u usmenoj interakciji – postavljanje i odgovaranje na pitanja, reagiranje na sugovornika, vođenje i održavanje razgovora, samostalno izlaganje (prezentacija) na dogovorenu temu te prenošenje obrađenih sadržaja u osobne i stvarne komunikacijske situacije
- Samostalno oblikovanje i organizacija usmenoga iskaza na stranom jeziku uz primjenu odgovarajućih gramatičkih i sintaktičkih struktura
- Primjena odgovarajućega vokabulara i obrađenih leksičkih struktura u vlastitim primjerima, usmenom iskazu i razgovoru o obrađenim temama
- Širina i raznovrsnost korištenog vokabulara te gramatičkih i sintaktičkih struktura
- Preoblikovanje i prepričavanje tekstova te drugih obrađenih sadržaja (npr. video, film, usmeno izlaganje i sl.) uz primjenu odgovarajućih leksičkih jedinica i ostalih jezičnih sredstava
- Razumijevanje i upotreba obrađenih leksičkih jedinica struktura pri prepričavanju obrađenog sadržaja, u vlastitim primjerima ili u razgovoru o obrađenoj temi
- Postavljanje i odgovaranje na pitanja o zadanom sadržaju (tekst, nastavna jedinica, obrađene teme)
- Iznošenje, obrazlaganje i povezivanje ideja, stavova i mišljenja te sudjelovanje u raspravi.
- Primjena pragmatičkih (sociolingvističkih i funkcionalnih) i diskursnih načela engleskog jezika u usmenoj komunikaciji

PISANJE – SASTAVNICE VREDNOVANJA

- Samostalno ili vođeno oblikovanje pisanoga teksta na stranom jeziku u skladu sa zadanom tekstnom vrstom i komunikacijskom svrhom
- Usklađenost pisanoga teksta sa zadanim smjernicama i zahtjevima zadatka (tekstna vrsta, struktura, broj odlomaka, opseg teksta i dr.)
- Primjerenost stila i jezičnog registra komunikacijskoj situaciji, svrsi i tekstnoj vrsti
- Razrada teme te iznošenje, povezivanje i obrazlaganje informacija, ideja, stavova i mišljenja
- Primjena odgovarajućega vokabulara i zadanih leksičkih struktura u pisanome tekstu
- Primjena odgovarajućih gramatičkih i sintaktičkih struktura u pisanome tekstu
- Primjena pravopisnih i interpunkcijskih pravila
- Povezanost, jasnoća i koherentnost pisanoga teksta
- Širina i raznovrsnost vokabulara te gramatičkih i sintaktičkih struktura u pisanome tekstu.
- Primjena sociolingvističkih i funkcionalnih načela engleskoga jezika u skladu s komunikacijskom situacijom i tekstnom vrstom

JEZIČNO POSREDOVANJE – SASTAVNICE VREDNOVANJA

- Posredovanje informacija i sadržaja između stranoga i hrvatskoga jezika u svrhu omogućavanja uspješne komunikacije.
- Prenošnje i preoblikovanje značenja, informacija i sadržaja sa stranoga jezika na hrvatski jezik i s hrvatskoga jezika na strani jezik, u pisanom i usmenom obliku.
- Razumijevanje značenja i primjena stručne terminologije umjetničkoga područja pri prenošenju sadržaja između stranoga i hrvatskoga jezika
- Sažimanje jednog ili više pisanih i/ili govornih tekstova na stranom ili hrvatskom jeziku te oblikovanje sažetoga sadržaja na drugom.
- Odabir, izdvajanje i povezivanje relevantnih informacija iz jednog ili više izvora na stranome i hrvatskome jeziku te njihovo prenošenje na drugi jezik.
- Prilagodba sadržaja i načina njegova prenošenja pri prijelazu između stranog i hrvatskog jezika u skladu s komunikacijskom situacijom, svrhom i potrebama osobe kojoj je sadržaj namijenjen.
- Primjena odgovarajućega vokabulara, gramatičkih i sintaktičkih struktura te stručne terminologije umjetničkoga područja pri prenošenju i preoblikovanju sadržaja između stranoga i hrvatskoga jezika.
- Uvažavanje kulturnih i društvenih posebnosti stranoga i hrvatskoga jezika i kultura pri prenošenju i preoblikovanju sadržaja.
- Istodobna ili naizmjenična uporaba vještina recepcije na jednom jeziku i produkcije na drugom jeziku u procesu jezičnog posredovanja.

2. KRITERIJI VREDNOVANJA

SLUŠANJE S RAZUMIJEVANJEM

ODLIČAN (5)

Učenik u potpunosti i samostalno razumije slušni tekst u prilagođenom i prirodnom tempu govora. Razumije temu, glavne misli i poruku teksta te uspješno izdvaja specifične informacije i pojedinosti. Razumije značenje riječi, izraza i leksičkih jedinica na temelju konteksta te ga može samostalno iskazati na stranome jeziku, usmeno i pisano. Uspješno uspoređuje, objašnjava, povezuje i razlikuje pojedinosti sadržaja slušnog teksta i leksičkih jedinica (sinonimi, antonimi, definiranje na stranom jeziku). Samostalno i ispravno zapisuje tražene dijelove slušnoga teksta, uključujući riječi, izraze i poruke. U potpunosti razumije odslušani opis leksičke jedinice te je pravilno imenuje i zapisuje. Na pitanja o odslušanome sadržaju uspješno odgovara odabirom odgovarajućih ponuđenih odgovora i/ili oblikovanjem pisanih odgovora, pri čemu su odgovori sadržajno, gramatički, sintaktički i pravopisno u potpunosti primjereni. Zaključuje o informacijama i značenjima koja nisu izravno navedena te razumije stavove, osjećaje, namjere i svrhu govornika ili sudionika u tekstu. Razumije i izvršava upute te povezuje slušani sadržaj s vlastitim iskustvom, znanjem i drugim informacijama. U potpunosti razumije i duži govor o poznatim i tematski bliskim sadržajima.

VRLO DOBAR (4)

Učenik u velikoj mjeri razumije slušni tekst u prilagođenom i prirodnom tempu govora. Razumije temu, glavne misli i poruku teksta te uglavnom uspješno izdvaja specifične informacije i pojedinosti. Razumije većinu riječi, izraza i leksičkih jedinica na temelju konteksta te njihovo značenje može iskazati na stranome jeziku, usmeno i pisano, uz manje pogreške. Uglavnom uspješno uspoređuje, objašnjava, povezuje i razlikuje pojedinosti sadržaja slušnoga teksta i leksičkih jedinica (sinonimi, antonimi, definiranje na stranome jeziku). Tražene dijelove slušnoga teksta, uključujući riječi, izraze i poruke, zapisuje uz manje pogreške. Uglavnom razumije odslušani opis leksičke jedinice te je imenuje i zapisuje uz manje pogreške. Na pitanja o odslušanome sadržaju većinom uspješno odgovara odabirom odgovarajućih ponuđenih odgovora i/ili oblikovanjem pisanih odgovora, pri čemu su odgovori sadržajno, gramatički, sintaktički i pravopisno uglavnom primjereni, uz manje pogreške. Uglavnom točno zaključuje o informacijama i značenjima koja nisu izravno navedena te razumije većinu stavova, osjećaja, namjera i svrhe govornika ili sudionika u tekstu. Razumije i izvršava upute te povezuje slušani sadržaj s vlastitim iskustvom, znanjem i drugim informacijama uz manje poteškoće. Uglavnom razumije duži govor o poznatim i tematski bliskim sadržajima.

DOBAR (3)

Učenik razumije osnovnu temu i glavnu poruku slušnog teksta te izdvaja dio izravno navedenih ključnih i specifičnih informacija. Razumije osnovno značenje poznatih riječi, izraza i leksičkih jedinica, osobito u jednostavnom i poznatom kontekstu, te ga može iskazati na stranome jeziku, usmeno i pisano, uz veći broj pogrešaka. Povremeno razumije odslušani opis leksičke jedinice te je imenuje i zapisuje uz česte pogreške. Pokazuje poteškoće pri uspoređivanju, objašnjavanju, povezivanju i razlikovanju pojedinosti sadržaja slušnoga teksta i leksičkih jedinica (sinonimi, antonimi, definiranje na stranome jeziku). Tražene dijelove slušnoga teksta, uključujući riječi, izraze i poruke, zapisuje uz veći broj pogrešaka. Razumije osnovni sadržaj odslušanoga opisa leksičke jedinice te je može imenovati i zapisati uz veći broj pogrešaka. Na pitanja o odslušanome sadržaju djelomično uspješno odgovara odabirom ponuđenih odgovora i/ili oblikovanjem pisanih odgovora. U odgovorima pokazuje osnovno razumijevanje odslušanoga sadržaja, uz veći broj gramatičkih, sintaktičkih i pravopisnih pogrešaka koje mogu otežati razumijevanje. Pokazuje osnovno razumijevanje jednostavnih odnosa među informacijama te uz poteškoće zaključuje o informacijama i značenjima koja nisu izravno navedena. Prepoznaje pojedine stavove, osjećaje, namjere i svrhu govornika ili sudionika u jednostavnom slušnom tekstu. Razumije i izvršava jednostavne upute. Razumije kraće i jednostavne poruke te dijelove dužega govora o poznatim i tematski bliskim sadržajima.

DOVOLJAN (2)

Učenik prepoznaje temu i dio glavne poruke slušnoga teksta te izdvaja pojedine izravno navedene informacije. Razumije osnovno značenje ograničenoga broja poznatih riječi, izraza i leksičkih jedinica u kontekstu te ga može iskazati na stranome jeziku, usmeno i pisano, uz izraženije jezične poteškoće. Ima znatne poteškoće pri uspoređivanju, objašnjavanju, povezivanju i razlikovanju pojedinosti sadržaja slušnoga teksta i leksičkih jedinica. Često ne uspijeva prepoznati i/ili ispravno zapisati tražene riječi, izraze i informacije iz slušnoga teksta. Na pitanja o odslušanome sadržaju odgovara odabirom pojedinih odgovarajućih ponuđenih odgovora i/ili oblikovanjem kratkih pisanih odgovora. U odgovorima pokazuje osnovno razumijevanje pojedinih dijelova odslušanoga sadržaja, uz česte gramatičke, sintaktičke i pravopisne pogreške koje otežavaju razumijevanje. Razumije jednostavne odnose među informacijama te pokazuje poteškoće u zaključivanju o informacijama i značenjima koja nisu izravno navedena. Prepoznaje pojedine stavove, osjeća je ili namjere govornika ili sudionika u tekstu. Razumije i izvršava jednostavne upute te pokazuje osnovno razumijevanje slušanoga sadržaja.

ČITANJE S RAZUMIJEVANJEM

ODLIČAN (5)

Učenik u potpunosti razumije pisani tekst i postavljena pitanja. Razumije temu, glavne misli i glavnu poruku teksta te uspješno izdvaja specifične informacije i pojedinosti. Razumije značenje riječi, izraza i leksičkih jedinica te ga može iskazati na stranome jeziku, usmeno i pisano. Uspješno uspoređuje, objašnjava, povezuje i razlikuje informacije i pojedinosti sadržaja teksta te razumije odnose među njima. Uspješno zaključuje o informacijama i značenjima koja nisu izravno navedena u tekstu te razumije stavove, osjeća je, namjere i svrhu autora ili sudionika u tekstu. Uspješno povezuje sadržaj pročitana teksta s vlastitim iskustvom, znanjem i drugim informacijama. Razumije značenje novih leksičkih jedinica te prepoznaje i objašnjava njihove odnose ispravno koristeći sinonime, antonime i definiranje na stranome jeziku. U potpunosti razumije napisanu definiciju ili opis leksičke jedinice te je pravilno imenuje i zapisuje. Na pitanja o pročitane sadržaju uspješno odgovara odabirom odgovarajućih ponuđenih odgovora i/ili oblikovanjem pisanih odgovora, pri čemu su odgovori sadržajno, gramatički, sintaktički i pravopisno u potpunosti primjereni.

VRLO DOBAR (4)

Učenik u velikoj mjeri razumije pisani tekst i postavljena pitanja, no povremeno ne razumije pojedinosti. Razumije temu, glavne misli i glavnu poruku teksta te uspješno izdvaja većinu specifičnih informacija i pojedinosti. U velikoj mjeri razumije značenje riječi, izraza i leksičkih jedinica te ga može iskazati na stranome jeziku, usmeno i pisano, uz manje pogreške. Uspješno uspoređuje, objašnjava, povezuje i razlikuje informacije i pojedinosti sadržaja teksta te razumije odnose među njima, uz manje pogreške. Uglavnom ispravno zaključuje o informacijama i značenjima koja nisu izravno navedena u tekstu te većinom razumije stavove, osjeća je, namjere i svrhu autora ili sudionika u tekstu. Uspješno povezuje sadržaj pročitana teksta s vlastitim iskustvom, znanjem i drugim informacijama. Većinom uspješno razumije nove leksičke jedinice te prepoznaje i objašnjava njihove odnose i njihovo značenje koristeći sinonime, antonime, definiranje na stranome jeziku, uz pokoju pogrešku. Razumije napisanu definiciju ili opis leksičke jedinice te je većinom pravilno imenuje i zapisuje. Na pitanja o pročitane sadržaju većinom uspješno odgovara odabirom odgovarajućih ponuđenih odgovora i/ili oblikovanjem pisanih odgovora, pri čemu su odgovori sadržajno, gramatički, sintaktički i pravopisno uglavnom primjereni, uz manje pogreške.

DOBAR (3)

Učenik u suštini razumije pisani tekst i postavljena pitanja, no pokazuje česte poteškoće u razumijevanju pojedinosti i dubljega značenja teksta. Prepoznaje temu i osnovnu poruku teksta te izdvaja dio izravno navedenih specifičnih informacija i pojedinosti. Razumije osnovno značenje poznatih riječi, izraza i leksičkih jedinica te ga može iskazati na stranome jeziku, usmeno i pisano, uz veći broj pogrešaka. Pokazuje poteškoće pri uspoređivanju, objašnjavanju, povezivanju i razlikovanju informacija i pojedinosti sadržaja teksta te pri razumijevanju odnosa među njima. S teškoćom zaključuje o informacijama i značenjima koja nisu izravno navedena u tekstu te prepoznaje pojedine stavove, osjećaje, namjere i svrhu autora ili sudionika u tekstu. Povezuje sadržaj pročitana teksta s vlastitim iskustvom, znanjem i drugim informacijama uz određene poteškoće. Osnovno razumije nove leksičke jedinice te uz poteškoće prepoznaje i objašnjava njihove odnose i njihovo značenje koristeći sinonime, antonime i definiranje na stranome jeziku, uz veći broj pogrešaka. Često ne razumije napisanu definiciju ili opis leksičke jedinice te je ne uspijeva pravilno imenovati i/ili zapisati. Na pitanja o pročitanoj sadržaju djelomično uspješno odgovara odabirom ponuđenih odgovora i/ili oblikovanjem pisanih odgovora. U odgovorima pokazuje osnovno razumijevanje sadržaja, uz veći broj gramatičkih, sintaktičkih i pravopisnih pogrešaka koje mogu otežati razumijevanje.

DOVOLJAN (2)

Učenik djelomično razumije pisani tekst i postavljena pitanja te pokazuje poteškoće u razumijevanju pojedinosti i dubljega značenja teksta. Prepoznaje temu i dio osnovne poruke teksta te izdvaja pojedine izravno navedene specifične informacije i pojedinosti. Razumije osnovno značenje ograničenoga broja poznatih riječi, izraza i leksičkih jedinica te ga može iskazati na stranome jeziku, uz izraženije jezične poteškoće. Teže uspoređuje, objašnjava, povezuje i razlikuje informacije i pojedinosti sadržaja teksta te razumije odnose među njima samo u pojedinim slučajevima. Pokazuje znatne poteškoće u zaključivanju o informacijama i značenjima koja nisu izravno navedena u tekstu te teško prepoznaje pojedine stavove, osjećaje, namjere i svrhu autora ili sudionika u tekstu. Otežano povezuje sadržaj pročitana teksta s vlastitim iskustvom, znanjem i drugim informacijama uz česte nejasnoće u izražavanju. Prepoznaje osnovno značenje novih leksičkih jedinica te otežano prepoznaje i objašnjava njihove odnose i njihovo značenje, uz česte pogreške. Često ne razumije napisanu definiciju ili opis leksičke jedinice te je ne uspijeva pravilno imenovati i/ili zapisati. Na pitanja o pročitanoj sadržaju odgovara odabirom pojedinih odgovarajućih ponuđenih odgovora ili oblikovanjem kratkih pisanih odgovora. U odgovorima pokazuje osnovno razumijevanje pojedinih dijelova sadržaja, uz česte gramatičke, sintaktičke i pravopisne pogreške koje otežavaju razumijevanje.

GOVORENJE

Vještina govora vrednuje se kontinuirano, tijekom pojedinoga nastavnog sata i/ili kroz praćenje usmenoga izražavanja učenika tijekom više nastavnih sati, kako bi se potaknulo redovito sudjelovanje u različitim oblicima usmene komunikacije te kontinuirani rad na razvoju vještine usmenoga izražavanja na stranome jeziku. Pri vrednovanju se uzima u obzir aktivnost učenika na nastavi, odnosno njegovo sudjelovanje u razgovorima, raspravama, izlaganjima, radu u paru ili skupini, simulacijama komunikacijskih situacija i drugim oblicima usmene komunikacije, kao i pokazano znanje i njegova primjena, napredak, redovitost i kvaliteta sudjelovanja te trud učenika. U obzir se uzimaju i nedovoljna aktivnost ili izostanak sudjelovanja u usmenim aktivnostima. Na temelju kontinuiranoga praćenja učenikovo usmeno izražavanje može se vrednovati ocjenom od 1 do 5.

Također se može provesti klasična usmena provjera usvojenosti obrađenih sadržaja (nenajavljeno ili dogovoreno ispitivanje), gdje se jednog učenika u jednom nastavnom satu ispituje najviše 10 minuta.

Vještina govora može se vrednovati i na temelju usmenog izlaganja na ranije dogovorenu temu, pri čemu je učenik dužan poštivati dogovorene smjernice i datum izlaganja.

ODLIČAN (5):

Učenik se izražava pravilno, jasno, tečno, prirodno i u potpunosti primjereno komunikacijskom kontekstu, ostvarujući komunikacijsku svrhu usmenoga iskaza. Ispravno primjenjuje gramatičke i sintaktičke strukture obrađene u okviru novoga gradiva te pokazuje širok i raznovrstan raspon vokabulara. U govoru učestalo, precizno i primjereno koristi nove leksičke jedinice, izraze te gramatičke i sintaktičke strukture relevantne za obrađeno gradivo, čime jasno pokazuje napredak i višu razinu usvojenoga jezičnog znanja. Novo znanje uspješno primjenjuje u različitim komunikacijskim situacijama, a ne oslanja se pretežno na ranije usvojeni vokabular i jezične strukture. Govori razumljivo i prirodno, uz pravilan izgovor, naglasak, ritam i intonaciju.

Odlično poznaje obrađene tekstove, nastavne sadržaje i ostale materijale te njihovu terminologiju i relevantne leksičke jedinice aktivno primjenjuje u vlastitome govoru. Obrađene tekstove i druge sadržaje prepričava povezano, smisleno i sadržajno potpuno, pritom ih preoblikujući vlastitim riječima, bez reprodukcije teksta napamet i bez potrebe za potpitanjima.

Učinkovito i prirodno sudjeluje u razgovoru, postavlja i odgovara na pitanja te uspješno održava interakciju sa sugovornikom. Usvojene sadržaje objašnjava, povezuje, uspoređuje, razlikuje, komentira i analizira te ih precizno i kreativno primjenjuje u stvarnim i simuliranim komunikacijskim situacijama. Jasno, povezano i argumentirano iznosi i obrazlaže vlastite ideje i stavove te ih povezuje s obrađenim sadržajima, osobnim iskustvom i drugim relevantnim informacijama.

Tijekom usmenoga izlaganja ne oslanja se na napisani tekst.

Uspješno i primjereno primjenjuje sve jezične funkcije predviđene kurikulumom za odgovarajući razred te pragmatička, sociolingvistička, funkcionalna i diskursna načela. U različitim komunikacijskim situacijama u potpunosti ostvaruje svrhu komunikacije i svoj usmeni iskaz precizno prilagođava kontekstu, temi i sugovorniku.

VRLO DOBAR (4):

Učenik se izražava pravilno, jasno, tečno i primjereno komunikacijskom kontekstu, ostvarujući komunikacijsku svrhu usmenoga iskaza. Uspješno primjenjuje gramatičke i sintaktičke strukture obrađene u okviru novoga gradiva te pokazuje vrlo dobar raspon vokabulara. U govoru redovito koristi nove leksičke jedinice, izraze te gramatičke i sintaktičke strukture relevantne za obrađeno gradivo, čime pokazuje napredak i višu razinu usvojenoga jezičnog znanja. Novo znanje primjenjuje u različitim komunikacijskim situacijama, iako se povremeno oslanja na ranije usvojeni vokabular i jezične strukture. Govori razumljivo i pretežno prirodno, uz manje pogreške u izgovoru, naglasku, ritmu i intonaciji koje ne utječu bitno na razumljivost iskaza.

Vrlo dobro poznaje obrađene tekstove, nastavne sadržaje i ostale materijale te njihovu terminologiju i relevantne leksičke jedinice primjenjuje u vlastitome govoru. Obrađene tekstove i druge sadržaje prepričava povezano, smisleno i sadržajno uglavnom potpuno, pritom ih preoblikujući vlastitim riječima, bez oslanjanja na reprodukciju teksta napamet i uz povremenu potrebu za potpitanjima.

Uspješno i prirodno sudjeluje u razgovoru, postavlja i odgovara na pitanja te održava primjerenu interakciju sa sugovornikom. Usvojene sadržaje objašnjava, povezuje, uspoređuje, razlikuje i komentira te ih uspješno primjenjuje u stvarnim i simuliranim komunikacijskim situacijama. Jasno i

povezano iznosi i obrazlaže vlastite ideje i stavove te ih povezuje s obrađenim sadržajima, osobnim iskustvom i drugim relevantnim informacijama.

Tijekom usmenoga izlaganja povremeno se oslanja na napisani tekst.

Uspješno primjenjuje jezične funkcije predviđene kurikulumom za odgovarajući razred te odgovarajuća pragmatička, sociolingvistička, funkcionalna i diskursna načela. U komunikacijskim situacijama uspješno ostvaruje svrhu komunikacije i svoj usmeni iskaz primjereno prilagođava kontekstu, temi i sugovorniku, uz manje nedosljednosti.

DOBAR (3):

Učenik se izražava razumljivo u jednostavnijim komunikacijskim situacijama, no pokazuje poteškoće u prilagođavanju usmenoga iskaza komunikacijskom kontekstu i ostvarivanju komunikacijske svrhe. Koristi pretežno kratke i jednostavne rečenice te osnovne gramatičke i sintaktičke strukture. Raspon vokabulara je skroman i pretežno se oslanja na ranije usvojene riječi i izraze, dok nove leksičke jedinice i gramatičke i sintaktičke strukture relevantne za obrađeno gradivo koristi rijetko i/ili uz poteškoće. Pokazuje osnovni napredak u usvajanju novoga jezičnog znanja. Pogreške u gramatičkim i sintaktičkim strukturama, izboru riječi, izgovoru, naglasku, ritmu i intonaciji su učestale i povremeno otežavaju razumijevanje iskaza. Uglavnom ne prepoznaje vlastite pogreške i teško ih ispravlja.

Poznaje osnovni sadržaj obrađenih tekstova, nastavnih sadržaja i ostalih materijala, no iznosi ih površno i općenito. U prepričavanju i razgovoru o obrađenim sadržajima koristi ograničen broj relevantnih leksičkih jedinica i jezičnih struktura te se često oslanja na ranije usvojeno jezično znanje. Obradene tekstove i druge sadržaje može prepričati uz povremena potpitanja i poticaje, pri čemu ih nastoji preoblikovati vlastitim riječima, ali ponekad pribjegava reprodukciji naučenih dijelova teksta.

Sudjeluje u jednostavnijim razgovorima, ali mu je za održavanje razgovora i razvijanje teme često potreban poticaj u obliku potpitanja. Postavlja i odgovara na jednostavnija pitanja te pokazuje osnovnu sposobnost održavanja interakcije sa sugovornikom. Ima poteškoća pri objašnjavanju, povezivanju, uspoređivanju, razlikovanju i komentiranju sadržaja i leksičkih jedinica. Vlastite ideje i stavove iznosi jednostavno i kratko te ih uz poteškoće povezuje s obrađenim sadržajima i osobnim iskustvom. Teže primjenjuje usvojene sadržaje u stvarnim i simuliranim komunikacijskim situacijama.

Tijekom usmenoga izlaganja često se oslanja na napisani tekst.

Primjenjuje osnovne jezične funkcije predviđene kurikulumom za odgovarajući razred, no pojedine funkcije ostvaruje uz poteškoće i uz ograničena jezična sredstva. Pokazuje poteškoće u primjeni pragmatičkih, sociolingvističkih, funkcionalnih i diskursnih načela te u prilagođavanju usmenoga iskaza kontekstu, temi i sugovorniku.

DOVOLJAN (2):

Učenik se izražava sporo i otežano, koristeći pretežno kratke i jednostavne rečenice, te pokazuje znatne poteškoće u prilagođavanju usmenoga iskaza komunikacijskom kontekstu i ostvarivanju komunikacijske svrhe. Koristi vrlo ograničen raspon gramatičkih i sintaktičkih struktura te oskudan vokabular, pretežno sastavljen od ranije usvojenih riječi i izraza. Ne pokazuje dovoljnu usvojenost novoga vokabulara ni gramatičkih i sintaktičkih struktura obrađenih u okviru novoga gradiva te ih rijetko ili neuspješno primjenjuje u vlastitome govoru. Brojne gramatičke i sintaktičke pogreške, pogreške u izboru riječi, izgovoru, naglasku, ritmu i intonaciji često otežavaju ili onemogućuju razumijevanje iskaza. Teško prepoznaje i ispravlja vlastite pogreške te rijetko primjenjuje komunikacijske strategije.

Vrlo ograničeno poznaje obrađene tekstove, nastavne sadržaje i ostale materijale te o njima govori pretežno na temelju naučenih dijelova, bez dovoljno razumijevanja i povezivanja sadržaja. U govoru rijetko koristi relevantne leksičke jedinice i jezične strukture iz obrađenoga gradiva. Obrađene tekstove i druge sadržaje prepričava uz stalna potpitanja i poticaje, pri čemu je govoreni tekst većim dijelom ili u cijelosti naučen napamet. Ni uz poticaj ne uspijeva dovoljno proširiti temu niti sadržaj preoblikovati vlastitim riječima.

Teško sudjeluje i u jednostavnijem razgovoru te ne uspijeva održavati prirodnu interakciju sa sugovornikom. Odgovara uglavnom na jednostavna i izravna pitanja, često uz stalna potpitanja, poticaje i objašnjenja. Pokazuje znatne poteškoće pri objašnjavanju, povezivanju, uspoređivanju, razlikovanju i komentiranju sadržaja i leksičkih jedinica. Vlastite ideje i stavove teško izražava i povezuje s obrađenim sadržajima ili osobnim iskustvom te ne uspijeva primjereno primijeniti usvojene sadržaje u stvarnim i simuliranim komunikacijskim situacijama.

Tijekom usmenoga izlaganja uglavnom se oslanja na napisani tekst, a pri govoru se često oslanja na naučene formulacije i dijelove teksta.

Često ne uspijeva primijeniti jezične funkcije predviđene kurikulumom za odgovarajući razred. Pokazuje znatne poteškoće u primjeni pragmatičkih, sociolingvističkih, funkcionalnih i diskursnih načela te u prilagođavanju usmenoga iskaza kontekstu, temi i sugovorniku.

PISANJE

ODLIČAN (5)

Učenik u potpunosti i uspješno ostvaruje zadatak pisanja zadane tekstne vrste, tj. sadržajno, jezično i formalno ispunjava sve zahtjeve zadatka. Pokazuje širok i raznovrstan raspon vokabulara, uključujući učestalo, precizno i primjereno korištenje novih leksičkih jedinica i izraza, te ispravno primjenjuje gramatičke i sintaktičke strukture obrađene u okviru novoga gradiva, čime jasno pokazuje napredak i višu razinu usvojenoga jezičnog znanja. Novo znanje uspješno primjenjuje u različitim kontekstima i ne oslanja se pretežno na ranije usvojeni vokabular i jezične strukture.

U potpunosti poštuje sve zadane smjernice (npr. određeni broj riječi, struktura teksta, broj odlomaka, korištenje zadanih fraze i izraza, registra i stila itd.) te primjenjuje pravila karakteristična za zadanu tekstnu vrstu. Tekst je jasno, logično i smisleno organiziran, ostvaruje koherentnost i koheziju te raznovrsno koristi sredstva za povezivanje rečenica i dijelova teksta.

Učenik jasno, povezano i smisleno iznosi, razvija i obrazlaže ideje, stavove i informacije te ih primjereno povezuje s temom i drugim relevantnim informacijama. Sadržaj je potpun, relevantan i primjeren zadatku, a jezik odgovara svrsi, temi i komunikacijskome kontekstu. Pogreške su vrlo rijetke i ne utječu na razumljivost i jasnoću teksta.

VRLO DOBAR (4)

Učenik uglavnom uspješno ostvaruje zadatak pisanja zadane tekstne vrste, tj. sadržajno, jezično i formalno ispunjava većinu zahtjeva zadatka. Pokazuje vrlo dobar raspon vokabulara i gramatičkih i sintaktičkih struktura, uključujući korištenje novih leksičkih jedinica i izraza te gramatičkih i sintaktičkih struktura obrađenih u okviru novoga gradiva. Time pokazuje napredak i višu razinu usvojenoga jezičnog znanja. Novo znanje uspješno primjenjuje u različitim kontekstima, iako se povremeno oslanja na ranije usvojeni vokabular i jezične strukture. Pogreške u primjeni jezičnih struktura i izboru riječi povremeno se pojavljuju, no uglavnom ne utječu na razumljivost i jasnoću teksta.

U velikoj mjeri poštuje zadane smjernice (npr. određeni broj riječi, strukturu teksta, broj odlomaka, korištenje zadanih fraza i izraza, registar i stil) te uglavnom primjenjuje pravila karakteristična za

zadanu tekstnu vrstu. Tekst je koherentan i dobro organiziran, a sredstva za ostvarivanje kohezije i povezivanje rečenica i dijelova teksta koristi primjereno i raznovrsno, uz manje nedosljednosti.

Jasno i povezano iznosi, razvija i obrazlaže ideje, stavove i informacije te ih primjereno povezuje s temom i relevantnim informacijama. Sadržaj je uglavnom potpun, relevantan i primjeren zadatku, a jezik je primjeren svrsi, temi i komunikacijskome kontekstu, uz manje nedosljednosti. Pogreške su povremeno pristutne, no uglavnom ne otežavaju razumijevanje i jasnoću teksta.

DOBAR (3)

Učenik djelomično uspješno ostvaruje zadatak pisanja zadane tekstne vrste, tj. sadržajno, jezično i formalno ispunjava osnovne zahtjeve zadatka. Pokazuje osnovni raspon vokabulara i gramatičkih i sintaktičkih struktura. Nove leksičke jedinice i izraze te gramatičke i sintaktičke strukture obrađene u okviru novoga gradiva koristi povremeno i uz poteškoće, pri čemu se često oslanja na ranije usvojeni vokabular i jezične strukture. Pokazuje osnovni napredak u usvajanju novoga jezičnog znanja, ali ga ne primjenjuje dosljedno u vlastitome pisanom izražavanju. Pogreške u primjeni jezičnih struktura, izboru riječi i oblikovanju rečenica su učestale te povremeno otežavaju razumljivost i jasnoću teksta.

Djelomično poštuje zadane smjernice, uključujući određeni broj riječi, strukturu teksta, broj odlomaka, korištenje zadanih fraza i izraza, registar i stil, te uz poteškoće primjenjuje pravila karakteristična za zadanu tekstnu vrstu. Tekst je osnovno organiziran i uglavnom slijedi zadanu strukturu, ali su koherentnost i kohezija ograničene. Sredstva za povezivanje rečenica i dijelova teksta koristi u manjem rasponu i često ih ponavlja ili nepravilno primjenjuje.

Učenik iznosi osnovne ideje, stavove i informacije, ali ih ne razvija i ne obrazlaže uvijek dovoljno te ih uz poteškoće povezuje s temom i drugim relevantnim informacijama. Sadržaj je djelomično potpun i relevantan te uglavnom primjeren zadatku, ali pojedini dijelovi ostaju nedovoljno razvijeni ili nejasni. Jezik je djelomično primjeren svrsi, temi, tekstnoj vrsti i komunikacijskome kontekstu. Pogreške su učestale i pojedine mogu otežati razumijevanje i jasnoću teksta, no osnovna komunikacijska svrha teksta uglavnom je ostvarena.

DOVOLJAN (2)

Učenik djelomično ostvaruje zadatak pisanja zadane tekstne vrste, tj. sadržajno, jezično i formalno ispunjava samo osnovne zahtjeve zadatka. Pokazuje vrlo ograničen raspon vokabulara i gramatičkih i sintaktičkih struktura. Nove leksičke jedinice i izraze te gramatičke i sintaktičke strukture obrađene u okviru novoga gradiva rijetko koristi i primjenjuje ih uz izražene poteškoće. U pisanome izražavanju pretežno se oslanja na ranije usvojeni vokabular i jezične strukture te pokazuje nedovoljnu usvojenost i primjenu novoga jezičnog znanja. Pogreške u primjeni jezičnih struktura, izboru riječi i oblikovanju rečenica su česte i često otežavaju razumljivost i jasnoću teksta.

Djelomično poštuje zadane smjernice, uključujući određeni broj riječi, strukturu teksta, broj odlomaka, korištenje zadanih fraza i izraza, registar i stil, te pokazuje izražene poteškoće u primjeni pravila karakterističnih za zadanu tekstnu vrstu. Tekst je slabo organiziran i ne slijedi uvijek zadanu strukturu. Koherentnost i kohezija su ograničene, a sredstva za povezivanje rečenica i dijelova teksta koristi vrlo ograničeno, često ih ponavlja ili ih nepravilno primjenjuje.

Učenik iznosi pojedine osnovne ideje, stavove i informacije, ali ih teško razvija, obrazlaže i povezuje s temom i drugim relevantnim informacijama. Sadržaj je djelomičan, nedovoljno razvijen i samo djelomično relevantan za zadatak. Jezik često nije primjeren svrsi, temi, tekstnoj vrsti i komunikacijskome kontekstu. Brojne pogreške otežavaju razumijevanje i jasnoću teksta, a komunikacijska svrha ostvarena je samo djelomično.

*** NAPOMENA:**

Pisani zadaci zadani za izradu kod kuće trebaju biti rezultat samostalnoga rada učenika. Učenik je dužan samostalno oblikovati i napisati tekst, bez pomoći druge osobe i bez korištenja alata umjetne inteligencije ili drugih sredstava koja umjesto njega oblikuju, sastavljaju ili preoblikuju sadržaj zadatka. Dopusšteno je koristiti uobičajene jezične i obrazovne izvore koji služe za provjeru značenja ili jezične točnosti, no konačni tekst mora biti rezultat učenikova vlastitoga znanja i jezičnoga izražavanja.

Od učenika se očekuje da sadržaj, jezične strukture i razinu jezične sposobnosti iskazane u pisanom zadatku može primjereno pokazati i u neposrednome radu na nastavi. Stoga učenik treba biti sposoban, na zahtjev nastavnika, napisati tekst iste ili slične tekstne vrste i usporedive razine kvalitete bez pomoći drugih osoba i bez korištenja alata umjetne inteligencije. U slučaju znatnog odstupanja između kvalitete predanoga domaćeg rada i razine pisanoga izražavanja koju učenik pokazuje u radu na nastavi, učitelj može zatražiti dodatnu provjeru učenikova znanja i samostalnosti u izradi pisanoga zadatka.

Djelomično ili u potpunosti prepisani radovi, odnosno radovi koji nisu rezultat učenikova vlastitoga rada, vrednuju se ocjenom nedovoljan. Svaki sadržaj preuzet iz drugoga izvora mora biti jasno naznačen i primjereno označen.

Uporaba alata umjetne inteligencije za izradu, oblikovanje ili preoblikovanje sadržaja pisanoga zadatka nije dopuštena.

JEZIČNO POSREDOVANJE

ODLIČAN (5)

Učenik u potpunosti razumije sadržaj na jednom jeziku te ga uspješno prenosi na drugi jezik, jasno, smisleno, točno i cjelovito, u oba smjera – sa stranoga jezika na hrvatski i s hrvatskoga jezika na strani jezik. Kad je tako zadano, sažeto prenosi ključne informacije i glavnu poruku sadržaja s jednoga jezika na drugi, pritom zadržavajući izvorno značenje i primjereno se izražavajući na jeziku na koji prenosi sadržaj. Pri prenošenju uvažava jezične i kulturološke posebnosti jezika s kojega i na koji prenosi sadržaj te primjereno prilagođava izraze, način obraćanja, registar i komunikacijske obrasce.

U potpunosti razumije stručne pojmove i izraze na jednom jeziku te u procesu jezičnoga posredovanja pravilno i primjereno prenosi njihovo značenje na drugi jezik, koristeći odgovarajuću stručnu terminologiju umjetničkoga područja.

Pri posredovanju se izražava gramatički, sintaktički i pravopisno točno, uz vrlo rijetke pogreške koje ne utječu na jasnoću, razumljivost i točnost prenesenoga sadržaja.

VRLO DOBAR (4)

Učenik u velikoj mjeri razumije sadržaj na jednom jeziku te ga uspješno prenosi na drugi jezik, jasno, smisleno, uglavnom točno i cjelovito, u oba smjera – sa stranoga jezika na hrvatski i s hrvatskoga jezika na strani jezik. Kad je tako zadano, sažeto prenosi većinu ključnih informacija i glavnu poruku sadržaja s jednoga jezika na drugi, pritom uglavnom zadržavajući izvorno značenje i primjereno se izražavajući na jeziku na koji prenosi sadržaj. Pri prenošenju uglavnom uvažava jezične i kulturološke posebnosti jezika s kojega i na koji prenosi sadržaj te primjereno prilagođava izraze, način obraćanja, registar i komunikacijske obrasce, uz manje nedosljednosti.

U velikoj mjeri razumije stručne pojmove i izraze na jednom jeziku te u procesu jezičnoga posredovanja pravilno i primjereno prenosi njihovo značenje na drugi jezik, koristeći odgovarajuću

stručnu terminologiju umjetničkoga područja. Povremeno čini manje pogreške u odabiru ili uporabi stručnih izraza.

Pri posredovanju se izražava uglavnom gramatički, sintaktički i pravopisno pravilno, uz manje pogreške koje većinom ne utječu na jasnoću, razumljivost i točnost prenesenoga sadržaja.

DOBAR (3)

Učenik osnovno razumije sadržaj na jednom jeziku te prenosi njegov osnovni smisao na drugi jezik, osobito u poznatim i jednostavnijim situacijama. Sadržaj može prenijeti u oba smjera – sa stranoga jezika na hrvatski i s hrvatskoga jezika na strani jezik, no pri tome izostavlja pojedine ključne informacije, prenosi ih manje precizno ili ne zadržava uvijek njihovo izvorno značenje. Kad je tako zadano, sažeto prenosi glavnu poruku i dio ključnih informacija sadržaja s jednoga jezika na drugi, uz poteškoće u odabiru bitnih informacija i primjerenome oblikovanju sažetoga sadržaja na jeziku na koji prenosi sadržaj. Pri prenošenju pokazuje osnovno razumijevanje jezičnih i kulturoloških posebnosti jezika s kojega i na koji prenosi sadržaj, ali ih ne uvažava uvijek u potpunosti te uz poteškoće prilagođava izraze, način obraćanja, registar i komunikacijske obrasce.

Učenik razumije dio stručnih pojmova i izraza na jednom jeziku te u procesu jezičnoga posredovanja može prenijeti njihovo osnovno značenje na drugi jezik. Ne poznaje veći dio relevantne stručne terminologije umjetničkoga područja pri njezinu prenošenju pokazuje poteškoće u prepoznavanju, odabiru i primjeni odgovarajućih stručnih izraza. Poznate stručne izraze povremeno koristi neprecizno ili nepravilno, što može otežati točnost i razumljivost prenesenoga sadržaja.

Pri jezičnome posredovanju učenik čini veći broj gramatičkih, sintaktičkih i pravopisnih pogrešaka koje povremeno otežavaju jasnoću i razumljivost prenesenoga sadržaja.

DOVOLJAN (2)

Učenik djelomično razumije osnovni sadržaj na jednom jeziku te uspijeva prenijeti samo pojedine informacije i osnovni smisao na drugi jezik, uglavnom u vrlo poznatim i jednostavnim situacijama. Sadržaj uspijeva prenijeti u oba smjera – sa stranoga jezika na hrvatski i s hrvatskoga jezika na strani jezik – ali uz izražene poteškoće, pri čemu često izostavlja ključne informacije, mijenja njihovo značenje ili ih prenosi neprecizno. Kad je tako zadano, uspijeva sažeto prenijeti samo glavnu poruku ili pojedine ključne informacije s jednoga jezika na drugi, uz velike poteškoće u odabiru bitnih informacija i oblikovanju sažetoga sadržaja na jeziku na koji prenosi sadržaj. Pri prenošenju ograničeno prepoznaje jezične i kulturološke posebnosti jezika s kojega i na koji prenosi sadržaj te ih uglavnom ne uvažava u dovoljnoj mjeri. Pokazuje izražene poteškoće u prilagodbi izraza, načina obraćanja, registra i komunikacijskih obrazaca komunikacijskoj situaciji.

Učenik razumije i prepoznaje samo ograničen broj osnovnih stručnih pojmova i izraza na jednom jeziku te uz izražene poteškoće prenosi njihovo značenje na drugi jezik. Ne poznaje većinu relevantne stručne terminologije umjetničkoga područja te teško prepoznaje, odabire i primjenjuje odgovarajuće stručne izraze u procesu jezičnoga posredovanja. Poznate stručne izraze često koristi neprecizno ili nepravilno, a nepoznavanje stručne terminologije često otežava ili onemogućuje točno i jasno prenošenje sadržaja.

Pri jezičnome posredovanju čini česte gramatičke, sintaktičke i pravopisne pogreške koje često otežavaju ili onemogućuju jasno i razumljivo prenošenje sadržaja.

ELEMENTI VREDNOVANJA ZA NASTAVNI PREDMET NJEMAČKI JEZIK U FAKULTATIVNOJ NASTAVI

(70 sati godišnje)

Elementi vrednovanja (Slušanje s razumijevanjem, Čitanje s razumijevanjem, Govorenje, Pisanje i Jezično posredovanje) jednaki su kao u redovnoj nastavi.

Kriteriji vrednovanja unutar tih elemenata prilagođeni su specifičnostima fakultativnog programa i tjednom fondu od 2 sata (70 sati godišnje).

SLUŠANJE S RAZUMIJEVANJEM

ODLIČAN (5):

Učenik u potpunosti i samostalno razumije kratki slušni tekst u prilagođenom tempu govora. Točno identificira glavnu temu i poruku te bez poteškoća izdvaja specifične informacije (brojeve, sate, imena, lokacije). Značenje bazičnih riječi i izraza uspješno zaključuje iz konteksta. Samostalno i ispravno zapisuje tražene ključne riječi ili podatke iz teksta. Na pitanja o odslušanom sadržaju odgovara točnim odabirom ponuđenih odgovora ili oblikovanjem kratkih pisanih odgovora, pri čemu su rečenice gramatički i pravopisno primjerene ovoj razini. Uspješno razumije i izvršava složenije upute te povezuje odslušani svakodnevni sadržaj s vlastitim iskustvom.

VRLO DOBAR (4):

Učenik u velikoj mjeri razumije slušni tekst u prilagođenom tempu govora. Razumije glavnu misao i uspješno izdvaja većinu specifičnih informacija, no kod bržeg izgovora može propustiti pokoji detalj. Izolirane riječi i izraze razumije iz konteksta, a njihovo značenje prenosi uz manje pogreške. Kratki odgovori na pitanja ili zapisivanje podataka uglavnom su točni, uz povremene pravopisne ili gramatičke propuste koji ne ometaju razumijevanje poruke. Upute na nastavi izvršava brzo i s minimalnim poticajem.

DOBAR (3):

Učenik djelomično razumije slušni tekst ako je tempo govora spor i naglašen. Prepoznaje opću temu i bazične informacije, ali gubi nit kod detaljnijih pitanja ili nepoznatog vokabulara. Na pitanja odgovara uglavnom u formi višestrukog izbora, dok mu je za oblikovanje vlastitih odgovora ili zapisivanje riječi potreban poticaj, usmjeravanje nastavnika ili ponovno slušanje. Gramatičke i sintaktičke pogreške u odgovorima su česte.

DOVOLJAN (2): Učenik površno razumije slušni tekst i to tek nakon višekratnog slušanja. Uspijeva izolirati samo najjednostavnije, izolirane riječi (npr. brojeve, dane u tjednu, poznate imenice) koje su minimalno dovoljne za shvaćanje opće teme. Vlastite odgovore ne može samostalno oblikovati, a u zadacima sparivanja ili odabira postiže graničan uspjeh. Upute izvršava tek nakon što vidi primjer drugih učenika.

ČITANJE S RAZUMIJEVANJEM

ODLIČAN (5): Učenik samostalno, točno i s lakoćom razumije kratke, svakodnevne pisane tekstove (oglase, prospekte, jednostavna pisma/poruke). Potpuno shvaća glavnu poruku i bez

greške pronalazi specifične informacije u različitim dijelovima teksta. Značenje novih riječi uspješno naslućuje iz konteksta. Na pitanja o tekstu odgovara samostalno, gramatički i pravopisno uredno oblikujući jednostavne rečenice. U potpunosti razumije i točno izvršava pisane upute u zadacima.

VRLO DOBAR (4): Učenik u velikoj mjeri samostalno razumije pisani tekst i pronalazi tražene specifične podatke. Shvaća cjelokupni smisao teksta, dok se manje poteškoće javljaju tek kod složenijih gramatičkih struktura ili rjeđeg vokabulara. Odgovori na pitanja su sadržajno točni, uz manje pravopisne ili morfološke pogreške koje ne narušavaju razumljivost.

DOBAR (3): Učenik djelomično razumije pročitani tekst. Uspješno pronalazi osnovne informacije, ali gubi nit kod povezivanja detalja iz različitih dijelova teksta. Često griješi ako se u pitanjima koriste sinonimi u odnosu na tekst. Za razumijevanje poruke potreban mu je dvojezični rječnik ili izravna pomoć učitelja, a odgovori na pitanja su skromni i gramatički nesigurni.

DOVOLJAN (2): Učenik tekst razumije tek površno i na razini prepoznavanja pojedinačnih poznatih riječi. Razumije osnovno značenje ograničenoga broja poznatih riječi, izraza i leksičkih jedinica te ga može iskazati na stranome jeziku, uz izraženije jezične poteškoće. Teže uspoređuje, objašnjava, povezuje i razlikuje informacije i pojedinosti sadržaja teksta te razumije odnose među njima samo u pojedinim slučajevima.

GOVORENJE

ODLIČAN (5): Učenik govori razgovijetno, uz primjeren izgovor, naglasak i intonaciju. Izražava se tečno i povezano pri opisivanju svoje svakodnevice, hobija, obitelji ili planova, uspješno povezujući rečenice veznicima (*und, aber, weil*). Aktivno sudjeluje u usmenoj interakciji: samostalno postavlja jednostavna pitanja i točno odgovara na njih, brzo reagira na sugovornika te uspješno prenosi obrađene sadržaje u stvarne situacije. Vokabular i gramatičke strukture (prezent, osnove perfekta) primjenjuje točno i raznovrsno za ovu razinu.

VRLO DOBAR (4): Učenik je sasvim razumljiv u usmenom izražavanju, uz manje odstupanja u izgovoru ili ritmu. Govor je jasan, ali s povremenim prirodnim stankama radi odabira riječi. Uglavnom točno prepričava kraće sadržaje i sudjeluje u razgovoru. Koristi osnovne gramatičke strukture točno, dok se pogreške (npr. u poretku riječi ili konjugaciji) javljaju rijetko i ne ometaju komunikaciju.

DOBAR (3): Učenik oblikuje usmeni iskaz uz česte stanke i uočljiv napor. Rečenice su mu kratke, izolirane i monotone, bez naprednijeg povezivanja. Koristi pretežno kratke, izolirane i jednostavne rečenice te najosnovnije gramatičke strukture (isključivo prezent). Raspon vokabulara je skroman i pretežno se oslanja na riječi s početka učenja, dok nove leksičke jedinice i strukture relevantne za novo gradivo koristi rijetko i uz uočljive poteškoće. U interakciji sudjeluje pasivnije, odgovara na pitanja uglavnom na poticaj učitelja, a u govoru koristi isključivo najjednostavniji vokabular. Gramatičke pogreške su česte (npr. pogrešan glagolski oblik, izostavljanje subjekta), ali poruka ostaje donekle razumljiva.

DOVOLJAN (2): Učenik se izražava nesigurno, sporo i otežano. Komunicira isključivo uz neprestano vođenje, navođenje i pomoć učitelja. Odgovori su jednorječni ili u krnjim, gramatički neispravnim strukturama. Izgovor i intonacija znatno odstupaju od pravila, što otežava razumijevanje. Nije u stanju samostalno postaviti pitanje niti prepričati ni najjednostavniji sadržaj. Tijekom usmenoga izlaganja uglavnom se u potpunosti oslanja na čitanje napisanog

teksta. Ostvaruje tek minimalne jezične funkcije potrebne za elementarno snalaženje na nastavi, i to uz velika ograničenja i stalnu pomoć.

PISANJE

ODLIČAN (5): Učenik samostalno i smisleno oblikuje pisani tekst (opseg **50-65 riječi**, npr. kratki mail, poruka, opis dana) u potpunosti u skladu sa zadanim smjernicama. Tekst je jasan, koherentan i logično povezan osnovnim veznicima. Uspješno i točno primjenjuje obrađeni vokabular, osnovne gramatičke strukture (točan poredak riječi u izjavnoj i upitnoj rečenici, prezent, osnove perfekta) te pravopisna i interpunkcijska pravila uz minimalne, zanemarive pogreške.

VRLO DOBAR (4): Učenik piše jasan tekst zadanog opsega koji u potpunosti odgovara komunikacijskoj svrsi i smjernicama. Sadržaj je logično iznesen, a vokabular je primjeren temi. Gramatičke i pravopisne pogreške se pojavljuju u manjoj mjeri (npr. sitni propusti u ortografiji ili završetcima glagola), ali tekst ostaje potpuno čitljiv i razumljiv.

DOBAR (3): Učenik piše tekst koji je razumljiv, ali skroman u pogledu vokabulara i strukture. Rečenice su kratke, jednostavne i nižu se bez povezivanja. Vidljiv je snažan utjecaj materinskog jezika u konstrukcijama. Česte su gramatičke pogreške u konjugaciji i poretku riječi, a pravopisni propusti zahtijevaju napor pri čitanju teksta.

DOVOLJAN (2): Napisani tekst je znatno kraći od zadanog opsega (manje od 30 riječi) i jedva zadovoljava smjernice zadatka. Sastoji se od izoliranih, nepovezanih rečenica ili pukog nizanja riječi. Brojne i ponavljajuće gramatičke, sintaktičke i pravopisne pogreške ozbiljno otežavaju razumijevanje napisane poruke.

JEZIČNO POSREDOVANJE

ODLIČAN (5): Učenik samostalno, točno i fluidno prenosi ključne informacije i jednostavne sadržaje s njemačkog jezika na hrvatski i obrnuto, u usmenom i pisanom obliku. Uspješno sažima kratke obavijesti ili upute i prilagođava ih potrebama sugovornika. Pri posredovanju točno odabire vokabular i gramatičke strukture te uvažava osnovne kulturne i društvene posebnosti obaju jezika.

VRLO DOBAR (4): Učenik uglavnom uspješno i točno prenosi značenja i informacije s jednog jezika na drugi. Sažimanje kraćih tekstova ili prenošenje uputa obavlja jasno, uz manje jezične nespretnosti ili sitne pogreške u odabiru riječi koje ne utječu na točnost prenesene poruke.

DOBAR (3): Učenik djelomično posreduje informacije između dvaju jezika. Uspijeva prenijeti opći smisao i glavne poruke, ali pritom izostavlja važne specifične detalje. U prijenosu se često oslanja na doslovno prevođenje "riječ po riječ", što dovodi do čestih gramatičkih i stilskih pogrešaka na ciljnom jeziku.

DOVOLJAN (2): Učenik posreduje sadržaje nesigurno i tek na izravan poticaj nastavnika. Može prenijeti samo pojedinačne, izolirane informacije ili bazične fraze. Prijenos je rascjepkan, pun pogrešaka i često polovičan, što sugovorniku tek minimalno omogućuje shvaćanje općeg konteksta.

ZAKLJUČNO

Pisane provjere (testovi) najavljuju se najmanje 14 dana unaprijed.

U jednoj pisanoj provjeri može se, uz prethodnu najavu, vrednovati usvojenost ishoda iz više različitih elemenata, s time da se vodi računa o vremenu potrebnom za provjeru, kao i potrebi za produljenje vremena provjere za neke učenike.

Za posjedovanje i/ili korištenje nedopuštenih materijala („šalabahter“, bilježnica, udžbenik, itd.) i/ili pomagala (npr. mobitel i drugi prijenosni elektronički audio i video uređaji), prepisivanje s navedenih materijala i/ili od drugog učenika upisuje se ocjena nedovoljan te predlaže pokretanje postupka izricanja odgovarajuće pedagoške mjere.

Učeniku se prilikom usmene provjere znanja mogu upisati ocjene u dvije rubrike, pod uvjetom da se obrazloži svaka ocjena te kriteriji na temelju kojih je izvršeno vrednovanje.

Kod pisanih provjera znanja pragove prolaznosti i potreban broj bodova za svaku ocjenu određuje nastavnik prema težini i riješenosti testa te prema osobnoj stručnoj procjeni, no minimalan mogući postotak za pozitivne ocjene je sljedeći:

- 55% - dovoljan (2)
- 70% - dobar (3)
- 80% - vrlo dobar (4)
- 90% - odličan (5)

Tijekom provjera i vrednovanja u obzir se uzimaju smjernice iz IOOP-a.

Učenik ima pravo ispraviti ocjenu uz prethodni dogovor. Učenik je dužan pravodobno obavijestiti nastavnika da je spreman za ispravak te dogovoriti datum ispravka koji se upisuje u bilješku. Na dogovoreni datum učenik je dužan na početku sata najaviti ispravak ocjene, a nastavnik je dužan omogućiti ispravak u skladu s dogovorom.

Učenik je sam odgovoran za pravodobno ostvarivanje prava na ispravak ocjene te je dužan samostalno pratiti dogovoreni termin i pristupiti ispravku. Nastavnik nema obvezu učenika dodatno podsjećati na dogovoreni ispravak niti ga na njega pozivati ili poticati.

Za pozitivnu zaključnu ocjenu potrebno je imati najmanje jednu pozitivnu ocjenu iz svakog elementa vrednovanja te prosjek koji odgovara pozitivnoj ocjeni.

Zaključna ocjena na kraju nastavne godine proizlazi iz svih elemenata i ukupne aktivnosti učenika tijekom cijele nastavne godine, odnosno, temelji se i na ocjenama i na bilješkama upisanim u e-dnevnik, pri čemu se u obzir uzimaju i obrazovna postignuća iz kratkih provjera upisana u e-dnevnik pod *Bilješke*. Zaključna ocjena na kraju nastavne godine ne mora proizlaziti iz aritmetičke sredine upisanih ocjena.

U slučaju da učenik ne ispuní obveze, bit će upućen na predmetni ispit.

O svemu navedenom učenici će biti obaviješteni na uvodnom satu engleskog / njemačkog / talijanskog jezika.